

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. Y stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Spørgsmål

Vil ministeren på baggrund af de mange drikkevandsforureninger oprette et drikkevandsrejsehold, som kan bistå de kommunale kontrolmyndigheder med at sikre alle danskere adgang til rent drikkevand?

Svar

Lad mig starte med at sige, jeg godt forstår den bekymring, der ligger bag spørgsmålet. Jeg ærgrer mig også, når jeg hører om en sag om forurenede drikkevand. Men det er heldigvis sjældent.

Når vi siger ”drikkevandsforurening”, så dækker det over forskellige forureningstyper.

Der er forskel på, om der er tale om en bakterieforurening eller forurening med miljøfremmede stoffer som f.eks. pesticider.

Miljøfremmede stoffer som pesticider, bliver man ikke akut syg af, men de er alligevel uønskede.

Nogle bakterieforureninger kan derimod gøre borgerne akut syge, men langt fra alle forureninger. Der er sat grænseværdier for de bakterier, vi skal være opmærksomme på. Og overskridelser af de mikrobiologiske grænseværdier kan være tegn på, at der er noget galt. Derfor skal overskridelser tages alvorligt, og derfor skal kommunerne agere på overskridelserne.

Vi skal huske, at langt de fleste bakterieforureninger heldigvis opdages som led i en kontrol af vandet og ikke ved, at folk bliver syge af at drikke vandet.

Og hvis uheldet er ude, og folk bliver syge, så har vi også et velfungerende system, som hurtigt træder til. Kommunen kontakter embedslægen, og sammen med vandforsyningen håndterer de sagen, indtil vandet igen kan siges at være rent.

En anden ting vi skal huske er, at bakterier er en naturlig del af vores omgivelser. Der findes også mange naturlige grundvandsbakterier, som vi slet ikke måler for. Så fokus skal

være på de bakterier, der har betydning for vandkvaliteten.

Denne indledning blot for at slå proportionerne fast. Vi skal stadig huske, at vi generelt har godt og rent drikkevand i Danmark, som vi kan være stolte af.

Vi har med kommunalreformen sikret, at myndighedsopgaverne i forhold til at forsyne borgerne med rent og godt drikkevand, nu er samlet hos kommunerne. Den struktur, mener jeg, fortsat er den rigtige.

Vandforsyningernes pligt er at sikre, at det vand, de leverer, overholder gældende kvalitetskrav. Det kræver, at man som vandværksansvarlig kender sit produktionsanlæg godt og foretager den nødvendige vedligeholdelse.

Dernæst er det kommunernes ansvar at sikre, at vandforsyningerne har styr på tingene. Kommunerne skal føre tilsyn med produktionsanlægget og vandkvaliteten og sikre sig, at vandforsyningen kan levere drikkevand, der lever op til de gældende kvalitetskrav.

Det er vigtigt, at man er sig sit ansvar bevidst – både som vandværksansvarlig og som myndighed, hvilket i dette tilfælde er kommunerne.

Det, jeg kan gøre, er at sikre, at de teknologiske og administrative redskaber, der findes, er de rigtige.

I den endelige drikkevandshandlingsplan, som I lige har fået oversendt, er der derfor fokus på redskaber til at sikre god drikkevandskvalitet – redskaber til både vandforsyninger og kommuner.

For at forebygge forureninger er det vigtigt, at vandforsyningerne har styr på deres produktionsapparat og de risikofaktorer, der gør sig gældende for lige netop deres vandforsyning.

Derudover er det naturligvis også vigtigt, at kommunerne foretager et grundigt og løbende tilsyn med vandværket og vandkvaliteten.

Målet med handlingsplanens initiativ i forhold til det kommunale tilsyn er at sikre, at tilsynet udføres på en ensartet og systematisk måde. By- og Landskabsstyrelsen er derfor på trapperne med en justeret vejledning om tilsynet. Der er bl.a. udarbejdet en ”tjek-liste”, som oplyst tidligere, som indeholder alle de elementer, et tilsyn skal omfatte, herunder også kontrol af rentvandstanke. Tjek-listen skal fungere som et let anvendeligt redskab for den kommunale tilsynsførende.

I forhold til sikkerheden på den enkelte vandforsyning indeholder drikkevandshandlingsplanen et initiativ om indførelse af ledelsessystemer. Indførelse af ledelsessystemer betyder, at vandforsyningernes drift skal ske på en systematisk måde, så der hele tiden er fokus på drikkevandskvaliteten. Ledelsessystemet skal også sikre, at forsyningen holder øje med de steder i forsyningsleddet, der giver risiko for forureninger – altså også rentvandstankenes stand.

Miljøministeriet har derudover støttet bl.a. udvikling af on-line målemetoder til måling af bakterier og kemiske stoffer i drikkevand. Det vil på sigt også være med til at styrke sikkerheden, hvis metoderne viser sig at kunne bruges på vandforsyningerne.

Derudover vil By- og Landskabsstyrelsen og Sundhedsstyrelsen fremover systematisk og årligt udarbejde en erfaringsopsamling om drikkevandsforureninger – herunder årsagsanalyse af udvalgte forløb.

Jeg mener, at initiativerne i drikkevandshandlingsplanen giver et godt grundlag for også fremover at kunne sikre borgerne en god drikkevandskvalitet. I initiativerne er der lagt vægt på at forebygge forureningshændelser ved at

rette indsatsen mod forsyningerne og kommunerne.

Initiativerne underbygger, at viden og erfaring etableres lokalt i vandforsyningerne og kommunerne, da det er her, der skal sættes ind for at forebygge.

I den forbindelse vil jeg gerne nævne, at der siden 1997 har eksisteret et vandpanel. Foruden Miljøministeriet består det af vandforsyningsbranchen, KL og Sundhedsstyrelsen, som er de centrale aktører i forhold til drikkevandssikkerhed.

Formålet med panelet er at drøfte håndtering af konkrete trusler for grundvands- og vandværksforureninger. Derudover skal panelet koordinere indsatsen over for vandværkerne i tilfælde af, at der opstår akut behov for overvågning eller en anden indsats på mange vandværker, for at imødegå en forurening eller mistanke om forurening.

Det er By- og Landskabsstyrelsen, der er sekretariat for panelet. Styrelsen har oplyst mig, at KL og vandforsyningsbranchen på panelets seneste møde i september 2010 har aftalt, at de vil arbejde på at skabe overblik over resourcepersoner i kommuner og vandforsyninger. Med ressourcepersoner tænkes der på

personer, som f.eks. har erfaring med drikkevandsforurening og andre problemstillinger på vandforsyningsområdet. På den måde bliver det nemt at få faglig bistand.

Samlet set mener jeg, at vi med de nye initiativer i Drikkevandshandlingsplanen har de rigtige redskaber til også fremover at sikre rent og godt drikkevand. Jeg mener derfor ikke, at der er behov for et drikkevandsrejsehold.